

Self-Favorability Bias (Part 8)

Azizi Hj Yahaya

6.0 KESIMPULAN

Kesimpulan daripada laporan sekumpulan kajian yang diinterpretasikan oleh Wylie (1979) mendapati bahawa terdapat konsistensi di dalam kajian yang dijalankan mengikut kaedah metodologi yang tepat dalam menunjukkan trend terhadap bias “self-favourability” khasnya dalam ciri-ciri personaliti yang boleh diukur seperti pencapaian akademik dan kebolehan akademik. Ini menunjukkan generalisasi awal yang dibuat pada awal kajian ini adalah kongruen dengan latar teori bahawa bias dalam “self-favourability” memang terjadi dan darjah kecenderungan berat sebelah bagi faedah diri ini bergantung kepada peluang untuk menyelewengkan status diri subjek.

Secara keseluruhannya, untuk mengekalkan esteem sendiri memerlukan sesuatu kuasa yang boleh memisahkan seseorang individu dari yang lain atau lebih baik daripada orang lain. (http://www.cham.gmu.edu/courses/honours_130/culture_2.html.) Seawal usia empat tahun lagi, seseorang kanak-kanak telah menunjukkan “self favourability biases” yang jelas apabila (Harter, 1989). Apabila diminta membandingkan diri mereka dengan yang lain di dalam aspek kecerdasan dan keramahan serta lain-lain cirri, kebanyakan kanak-kanak berfikir bahawa mereka lebih baik daripada orang lain. Kajian yang dibuat oleh Wylie pula cenderung mendapati bahawa orang dewasa Amerika juga menganggap diri mereka lebih cerdas dan lebih menarim daripada yang lain. Sementara itu, Myers (1987) dalam Harter (1989) pula mendapati bahawa dalam kajian kebangsaan terhadap pelajar-pelajar di Amerika Syarikat, 70% daripada mereka percaya bahawa mereka adalah di atas purata dalam kebolehan kepimpinan. Tambahan lagi, sebagaimana yang didokumentasikan oleh Taylor & Brown (1988) dalam Harter (1989), di kalangan orang Amerika, kebanyakan mendapati bahawa mereka adalah lebih terkawal dan mempunyai jangkaan yang positif tentang diri dan masa depan mereka daripada orang lain. Kecenderungan terhadap keunikan palsu ini kemungkinannya datang daripada usaha mereka yang bebas untuk mengekalkan pandangan tentang diri mereka.

Menurut Miller dan Ross (1975) dalam Azizi et. al (2005) pula, terdapat komponen kognitif dalam bias sendiri termasuklah “self-favorability”. Manusia yang mempunyai pandangan positif bahawa mereka akan berjaya selalunya menerima tanggungjawab untuk berjaya melalui usaha-usaha gigih mereka. Sekiranya mereka berjaya, mereka akan cuba mengaitkan kejayaan tersebut dengan usaha mereka sendiri malah memperbesar-besarkan usaha mereka dalam mencapai kejayaan. (Azizi et. al, 2005). Oleh itu, apabila mereka diberi peluang untuk memberi maklumbalas laporan sendiri, tidak mustahil bias “self-favourability” akan berlaku.

Selain daripada itu, “self-favourability biases” juga berlaku disebabkan oleh kelemahan ciri-ciri laporan sendiri menyebabkan ia boleh dimanipulasi seperti faktor kekurangan kesedaran terhadap konsep diri sendiri, pengaruh jangkaan sosial dan yang paling penting ialah keikhlasan, kerjasama dan motivasi subjek. Oleh yang demikian, “self-favourability biases” memang wujud di dalam laporan sendiri berdasarkan bukti-bukti kajian yang telah dinyatakan.

BIBLIOGRAFI

Azizi Yahaya et.al. (2005). Psikologi sosial: Alam remaja. Pahang: PTS Publications & Distributors.

Burns, R.B. (1979). The self-concept. London: Longman

Cattell, R.B. (1946). Description and measurement of personality. London: Harrap.

Combs, A.W. and Soper, D.W. (1963) The measurement of self concept and self report. Education Psychology Measurement, 23, 493-500.

Harter, A. R (1989). Social psychology: dimension in personality. New Jersey: Prentice Hall.

Kamus Dwibahasa Oxford. Ed. Ketiga. (2002). Kuala Lumpur: Fajar Bakti.

Rogers, C.R (1951). Client-centred therapy. Boston: Houghton Mifflin

Wylie, R.C. (1979). The self-concept: Theory and research on selected topics. Revised ed. (Volume 2). Nebraska: University of Nebraska Press.

http://www.cham.gmu.edu/courses/honours_130/culture_2.html.)